

Dette i Almindelighed forudskiftet, skal man med Hensyn til de enkelte Paragrapher indskrænke sig til at bemærke.

ad § 1.

Som det vil sees paa det foransførte Sted i Reskriptsamlingen, var der af nogle Medlemmer af det daværende Kongelige danske Kancelli foreslaaet et nyt System med Hensyn til Fastsættelsen af Barselet i Proclamata, idet, medens Valget mellem de hidtil foreskrevne tvende Arter af Proclamata efter den gjældende Lovgivning afhænger af, om Boet kan formodes at have Gjældsforpligtelser udenfor Kongeriget eller ikke, det var paataent at bestemme Barselets Længde efter Boets beholdne Formue, efter Tradrag af de prioriterede Fordringer, saaledes som denne efter de ved Boets Begyndelse foreliggende Oplysninger kunde udfindes. Dette Forslag var fornemmelig motiveret ved den Betragtning, at den nysnævnte, nugældende Betingelse for Anvendelsen af de forskjellige Arter af Proclamata skulde være saa ubestemt, at det altfor meget er overladt til Skifteforvalterens Godtbefindende, hvilket Barselet han vil benytte. Men ligesom det alt i Kancelliets Strivelse var fremhævet, at det frembød store Vanskeligheder at gjøre Længden af det Barselet, som ved Proclamaet skal gives, afhængig af Boets beholdne Formue, idet denne i Regelen først kan udfindes efter Proclamaets Udløb, medens dens Størrelse her netop var gjort til Betingelse for, hvilken Længde Barselet skulde gives, saaledes blev Forslaget ogsaa fraraadet af den Kongelige Landsøver samt Hof- og Stadsret, og Justitsministeriet har saameget mindre fundet Anledning til at optage dette Forslag, som det tør antages, at den Anke, der, som tidligere ansørt, især var gjort gjældende mod det hidtil gjældende System, nemlig at Betingelsen for Anvendelsen af de forskjellige Arter af Proclamata er for ubestemt, for største Delen vil bortfalde, naar Barselets forskjellige Længde, som her foreslaaet, alene afhænger af, om Boet kan antages at have Gjældsforpligtelser udenfor Europa eller ikke, hvorhos man for at give en yderligere Veiledning har troet at burde

tilføje, at det navnlig er i Boer efter Handlende, Fabrikanter og Skibsrederere, at en Undersøgelse herom bliver at anstille.

Ministeriet har derhos ikke fundet, at der er tilstrækkelig Anledning til at forføre det hidtil brugelige Barselet for indenrigske Kreditorer, der iøvrigt her er fastsat til 3 Maanedre, men, naar det bibeholdes, vil det formentlig være uden Betænkelighed under de nuværende Kommunikationsforhold at gjøre samme anvendeligt for hele det øvrige Europa, da det maa antages, at Enhver, som opholder sig i Udlandet og har Fordringer paa Nogen heri Landet, vil drage Omsorg for enten at holde den Tidende, hvori slige Betsendtgjørelser indrykkes, eller at have en Kommissionær her, og i begge Tilfælde vil han kunne erholde Underretning saa betimeligt, at han uden Vanskelighed kan anmelde sin Fordring. Det ligger desuden i alle præklusive Bestemmers Natur, at en Kreditor i et enkelt Tilfælde vil kunne blive udelukket uden nogen egentlig Forsømmelse fra hans Side; men da dette vil kunne finde Sted, selv om det nuværende Barselet bibeholdes, maa det ansees tilstrækkeligt at bestemme en Frist, som i Almindelighed kan ansees passende. Derimod er det anseet nødvendigt at fastsætte et længere Barselet for de øvrige Verdensdele, med hvilke Kommunikationen er langsommere; dog har man, navnlig af Hensyn til den ønskelige Simplicitet i Systemet, anseet det tilstrækkeligt at blive staaende ved to forskellige Arter af Barselet, uden at indlade sig paa yderligere at graduere Barselets Længde efter de forskellige fremmede Landes nærmere eller fjernere Beliggenhed. En lignende Fremgangsmaade er ogsaa fulgt i flere fremmede Lovgivninger. Iøvrigt bemærkes, at man ikke har anseet denne §, der alene bestemmer Maaden, hvorpaa Proclamata, naar saadanne skulle finde Sted, blive at iværksætte, for at være Stedet til at fastsætte, i hvilke Tilfælde Indkaldelser til Kreditorerne skulle foretages, hvorimod det i saa Henseende maa have sit Forblivende ved de hidtil gjældende Regler. I det Lovudkast, der var bragt i Forslag af den tidligere Generalprokurør, var det bestemt, at naar et Dødsbo, efterat Begrævelsesomkost-